

פתל

ואין כן נגמט
ונחה בשלה
דמחורא יומא
עד למחר ובק
כל הנמט של מכר ומתנה והוא
פסול דאיתא למטרף לקוח מיומא
דכתיבה ושל לא כדן חון מנמי
נשים דלאו לנוכחא עכדי ובגם
מכרש גם בפנימה תקנו
בגמין כיון דלאו
שטר אדנוכחא הוא משום בת
אחרו והוא אשה ושכח תונה
ההתיוחס עליה שלא תתקן ו
ונתב לה נט בלא זמן ונחול לה
וכשמעין עלה בכר מוצאה
גיטה ואומרת גרוש הייתי ופניה
באותה שעה משום פירור
שסוסן הנט ואילך אם ימנורחבע
פירות נכסי בלון שלה חנכס
ואם לא היה בזמן היה מוכר
והולך וכשתתבע לדי היא ירח
על התחונה שיאמר לה קודם
גירושל מכרתה לא שכיח ולא
חשו ליה רבנן עה שעת נתינה
הילכ זמן כתיבת הנט לא מהניא
מידי דכתיבתי למטרף לקוחור
בעינא לאיתי קדמי אמת מטי
גיטה לירה משום דהי מכשר
רש בנט מוקדם נרש לקמן
קסב רש כיון שנתן עינו לגרש
שוב אין לבעל פירות הילכר אי
איהא למטרף לקוחות מיומא
דכתיבה שפיר עברא וטעמא
דרבנן לקמן מפרש לא לר יוחנן
דאם זמן מעוברת אתה איתקן
מאי טעם דרש דמכר
וסנין

זהבאונט ממדינת

נחתם אל ר אסיאל
נכתב ואחד אומר
פי נט וצא מחתת יד
זה דקא יתיב וקאמא
חתימה כשר אם קסב
נעו ושיאמרו בפנינו
אם עתה ריש דקחני שנים
אום בפני נחתם פסול ור יהודה
אמתחת ידי שניהם חא נט וצא
שרי רבנן אל אין והא זמנן סניאין לא
חד היא שלא תמוט: מחני נכתב
נכתב כליל ונחה כליל
כליל ונחתם כיום כשר נכתב כיום ונחתם כליל פסול
ורש מכשר שהיה רש אום כל הגיטין שנכתבו כיום ונחתמו
כליל פסולין חון מטינשים גם איתא מפני מה תקנו
חבמים זמן בגיטין ר יוחנן אום משום בת אהותו ריש לקיש
אומר משום פירות וריש לקיש מט לא אמר כר יוחנן אמר לך
ונות לא שכיחא ור יוחנן מט לא אמר כר יש לקיש קצבר יש
לבעל פירות עד שעת נתינה בשלמא לריש לקיש משום
הכי קא מכשר רש לא לר יוחנן מטררש דכשר אטלך ר
יוחנן איכא דרש לא קאמינא כי קאמינא איכא דרבנן בשלמ
לר יוחנן היינו דאיכא כן רש לרבנן לא לריש לקיש מאי
איכא בין רש לרבנן פיריט שעת כתיבה ועד שעת חתימה
איכא בנייהו רש ככר אין לבעל פירות משעת כתיבה
אענ דלא חתים ביומיה לא איכפת ליה ורבנן סברי וישלבעל
פירות עד שעת חתימה וזכנו שלגם כתוב מוקדם ואתו

וא סרה גרושה " איכא דרש שמען לא קאמרי לה דלרבי שמעון
" אשכח דרבנן דמשום הכי פסל רבנן דקסברי זמן משום ב
אחרו ולרבי שמעון דאם משום פירי היינו דאיכ בין רבי שמעון לרבנן טעם דפליגי
משום בת אהותו ולרבי שמעון כשר דקסבר זמן משום פירי איהו דהילכר נט מוקדם
שפיר קא מרפא דהא נתן עינו לגרשה " מאי איכא בטא פלגני ואי פסל רבנן הא שם
זמן " עד שעת חתימה דרבנן לא בעי למטרף לא מחתימה ואיך הילכר מוקדם פסול רב
מניח טיום כתיבה וסברי בו כיום נחתם " יצא עין

שפענו לך ייח
גיטן פסול
עדים
הולד
דמי מה הוע
משום כה
אחני דלכתלה לא תנשא ובין
דחיי הוא אם בא בעל לכתוב גט
בלא זמן לחפות על כת אחוהו או
למכור פירות לא כתבינה סופרי
דריגין ולא חתמינה סודי "גוייה
לזמן ויהיה ניהלה לאחר ש
שכתבו וכן מחתכו כדי לחפות
על כת אחותו או למכור בפירות
ויחביה ניהלה דאמרי דגט שאין
בו זמן דאם נשאת הולד כיו
וכשמועיתא הדי היא בחוקר
בגדיש ולא מקטלא " מה הועיל
הכמים בתקנתם לרבאי רבאות
כות שהוא ניכר ונגלה לא עברי
אנשי ולא חיישי לחכי " כתוב
בו זמן בשבוע פלו של יוכל ולא
כתוב בו כתיבה שנה או כתוב
בו שנה ולא כתוב בו חרש או
כתוב בו חרש ולא כתוב בו שבת
או כתוב בו שבת ולא כתוב בו
קום מאי אמר להם כד " מה הועיל
הכמים בתקנתם חא לא ממני
לכתביה ניהלה " דלשבוע ד
דלקביה שאם וינתה חדרג " ו
לשבוע דלכתריה לפירו שאם
ימכור כתם חצי נטה חתב
ואי איפשר לפרש למכור ד
דלקביה אחי לזירות שלא
הטרפס ללק חת דבלא זמן נמי
לא מרפא ויה על החתונה
ערה היא ראייתו בתר דרושין
ערה דליתיה חת לא איש
חש

ואתו לאפוקי מי
להו ראתמרמ
כתיבת וריש לקיש
לרב יוסף והתנן של
אם כן מה הועילו חכ
חנשא גוייה לזמן

כתוב בו שבעה ימים
מה הועילו חכמים בתקנתם

דבתריה דא' לא תימא הכי יו

אי מפניא אלא ליומא דקמיו

לשבווע רקמ'ה ולשבווע דער

כתביה ואותיביה בכיסתיה ד

מאי אמ ליה לא מקדים איניש

רבינא לרבאשי גיטין הכאן ממדנת הים ומכתבי בניסן
ולא ממועד תשרי מה הועילו חכמים בתקנתם אפילו
וגוהו קלא אית להו : איתמר מאימתי מונין לגט רבא
משעת נתינה ושמאל אם משעת כתיבה מתקיף לה רב
נחן בר הושעיא לשמאל יאמרו שתי נשים כחצר אחת זו
אסורה וזו מותרת אמליה אביי וזמן גיטה מוכיח עליה וזו
זמן גיטה מוכיח עליה תניא כותיה דרב תניא כותיה דשמואל
תניא כותיה דרב השולח גט לאשתו וגשתהה שלח בדרך
שלשה חדשים משתגע גט לידה צריכה להמתין שלשה
חדשי ובגט ישן אין חוששין שהרי לא נתיחד עמה מ
משכתבו לה תניא כותיה דשמואל המטיל גט לאשתו
ואם לוא התנהו לה אלא לאחר שלשה חדשים משנתנו לה
מותרת לינשא מיד ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתיחד
עמה רב כהנא אורב פמי ורב אשי עבדי משעת כתיבה רב

[illegible]